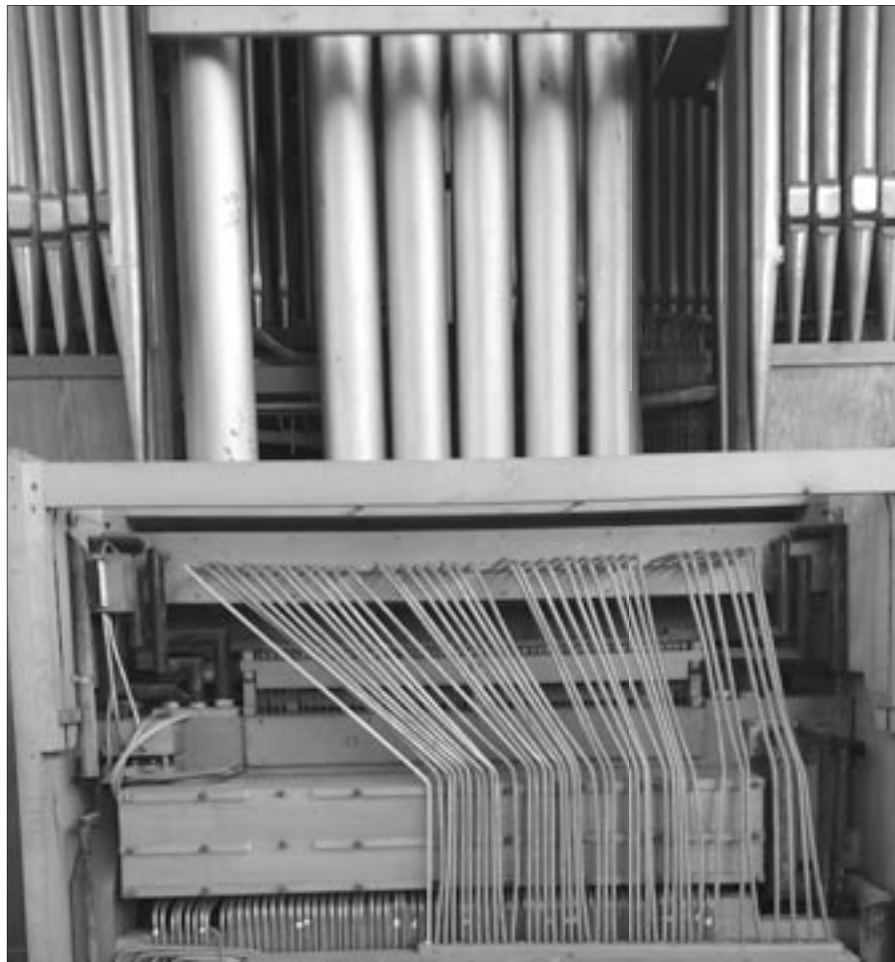




Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

KVĚTEN 2019



***V neděli 19. května v 17 hodin se uskuteční
v hejčínském kostele v rámci festivalu Dvořákova Olomouc
benefiční koncert na podporu opravy zdejších varhan.***

ÚVODNÍ SLOVO

V pondělí 29. dubna slavil otec Norbert Žuška své pětadesáté narozeniny. Chtěl bych mu za sebe a za všechny naše farníky popřát k jeho narozeninám hojné Boží požehnání, dar pevného zdraví a krásné, obšťastňující vztahy s druhými. A zároveň bych mu chtěl poděkovat za jeho službu v našich farnostech. Prožil tu nemálo let a působil tu v různých rolích. Vykonal mnoho práce duchovní, organizační i manuální. Rozdal mnoho vtipu. Jsem mu za to upřímně vděčný a chci tento dík i vyslovit.

Asi ještě nikdy mi během mé kněžské služby nedocházelo tak zřetelně jako teď, že navazuji na práci druhých. Nedávno jsme se rozloučili s paní doktorkou Evou Hejnarovou, má to ozvěnu i v tomto čísle Hejčínského oka. Na náš návrh otec arcibiskup 4. května při diecézní pouti ke hrobu sv. Jana Sarkandra poděkuje za obětavou službu pro hejčínskou farnost paní MUDr. Ludmile Kolkové, pro horeckou farnost paní Ludmile Stodolové, pro křelovskou farnost paní Elišce Očenáškové. Vděčnost za práci otce Norberta jsem právě zmínil. Před několika dny jsem mohl navštívit Benedikta Křižana, který sice opustil roli duchovního otce, vyžádal si dispenz od kněžských závazků a založil rodinu, ale má hejčínské společenství i dál pevně v srdci a se srdečným zájmem se mne ptal na jednotlivé farníky a na to, co je v našem životě nového. Mně došlo, že i on zde přece obětavě a dobře investoval kus života.

Ale hlavně dřič otec Marian mi zanechal ve farním počítači mimo jiné podrobné záznamy o liturgii Vánoc a Velikonoc, jak v tom kterém roce byla připravována a co se při ní odehrálo skutečně. Teď o Velikonocích mi to moc pomohlo a dozvěděl

jsem se, kdo v kterém roce zpíval Exsultet, na co dát pozor, protože tehdy na to zapomněl kněz nebo ministranti atd. Jeho záznamy jsou psané v rychlosti, bez jakékoli korektury, tak se nad nimi mnohdy i směji. Třebas toto svědectví z jedné Květné neděle: „*Kostelník měl zazvonit, když jsme v průvodu vstupovali do kostela, aby varhaník spustil slavnostní varhany. Pepa si nevšiml, tak jsem volal: »Hosana, na výsostech!«*“ Ale i toto je vlastně svědectví o usilovnosti Marianovy služby zde. Právě nad těmi jeho poznámkami jsem si uvědomil, že tu navazují na bohatou tradici, do které jste mnozí vložili námahu a srdce. Díky! Pojdme vstříc biřmování, benefičnímu koncertu a sbírání prostředků na opravu varhan, na opravu krovu v Horce. Dál investujme do pravidelného života farnosti. Přeji Vám hojnost darů Ducha Svatého!

P. Gorazd

BIŘMOVÁNÍ

TŘI OTÁZKY NAŠIM BIŘMOVANCŮM A JEJICH ODPOVĚDI

V neděli 19. května při mši svaté v 10 hodin udělí otec biskup Antonín Basler v našem farním kostele svátost biřmování devíti mladým mužům. Abychom je mohli trochu více poznat, položili jsme každému z nich stejné tři otázky:

1) *Jak by ses stručně mohl čtenářům Hejčínského oka představit?*

2) *Máš za sebou téměř roční přípravu na biřmování. Co je pro tebe dnes na víře v Krista nejcennější?*

3) *Kterého světce sis zvolil za biřmovacího patrona a čím tě oslovuje?*

Zde jsou jejich odpovědi a fotky (za jejichž pořízení děkujeme Vašku Kubešovi).

Matěj Nejeschleba

1) Je mi šestnáct let. Bydlím v Řepčíně. Chodím na hejčínské gymnázium na anglickou sekci. Ve volném čase rád hraji na saxofon, vyřezávám ze dřeva a chodím do skautu. Mám dva bratry. Mladšího Štěpánka a staršího Vojtu. Vojta se mnou také chodí do přípravy na biřmování.



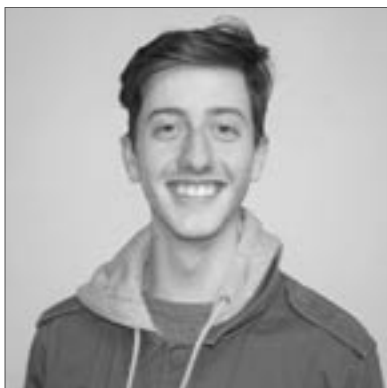
2) Díky tomu že věřím v Ježíše, nejsem v žádné situaci sám. Můžu se k Ježíši modlit kdykoliv a ať jsem kdekoliv. K tomu se váže, že mohu Ježíši svěřit své blízké a modlit se za ně. Dále je pro mou víru velmi důležité to, co pro nás Ježíš udělal. Vědět, že někomu stojím za to a že mě miluje tak, že za mě umře.

3) Za své biřmovací patrony jsem si zvolil svatého Františka z Assisi a svatého Josefa. Svatý František mě oslovuje skromností, přímostí a vztahem k přírodě a ke všemu živému. A svatého Josefa jsem si zvolil, protože je mi blízký svým vztahem k rodině.

Jan Koupil

1) Jsem student gymnázia Hejčín, v hejčínské farnosti jsem několik let ministroval, teď jsem součástí místní scholy. Mezi mé zájmy patří kreslení, skaut, čtení a vyřezávání ze dřeva.

2) Skutečnost, že mám stálou a spolehlivou oporu.



3) Vybral jsem si svatého Augustina. Naše rodina k němu má blízký vztah (můj otec překládal část Augustinova *Vyznání*), a proto mi ho i rodiče doporučili, když jsem si s výběrem nevěděl rady. Na svatém Augustinovi je pozoruhodná změna, kterou prožil – vzdal se rozmařilého bohémského života a stal se horoucně věřícím vzdělaným biskupem. Mimo to mám rád tajemství, kterým jsou světci ze starších epoch opředeni, a časovou propast, jež nás od nich dělí.

Martin Hejnar

1) Je mi 17 let a jsem studentem VI. ročníku víceletého gymnázia v Olomouci-Hejčíně. Mým nejmilejším koníčkem je hra na varhany a varhany obecně.

2) To, že ji mám. Je to nejlepší dar, který člověk může dostat a má ho stále při sobě. Ale i o dary je nutno pečovat.



3) Jako biřmovací patrony jsem si zvolil rovnou dva světce. Prvním je svatý Robert Bellarmino. Oslovuje mě tím, že v době, kdy byli katolíci pod nátlakem kritiky a pokusů o reformaci, dokázal si své přesvědčení ubránit brilantní a nepřekonatelnou argumentací. Od papeže poté získal titul „kladivo na heretiky“. V dnešní době, kdy jsou katolíci a katolická církev opět pod tlakem, mi přijde důležité obhájit si svoje přesvědčení. Já i Bellarmino jsme názorově konzervativní lidé a on mi může být vzorem ve své víře i argumentaci. Druhým patronem u biřmování mi bude svatý Vojtěch. Svatý Vojtěch zemřel pro to, co považoval za dobré. Šířil svou víru a nebál se ohradit proti věcem, které se v té době stávaly běžnými a které nepovažoval za správné. Mimo jiné byl i hudebníkem a skladatelem.

Šimon Borik

1) Jsem sedmnáctiletý student Gymnázia Olomouc-Hejčín. Mezi mé zájmy patří kolektivní sporty – především orbal. Mám dva bratry (starší Ondra a mladší Jeník) a jednu sestru (Magdalenka).



2) Nejceněnější je pro mě pocit ochranné ruky Ježíše Krista a také přesvědčení a jistota, že život po odchodu z tohoto světa nekončí, naopak začíná.

3) Za svého biřmovacího patrona jsem si zvolil svatého José Sanchéze del Rio. Svatý José mě oslovuje svou nesmírně hlubokou jistotou a vírou v Boha, za kterou položil život ve svých teprve čtrnácti letech.

Vojtěch Nejeschleba

1) Je mi 19 let. Mám dva mladší bratry Matěje a Štěpána. Do minulého roku jsem studoval na gymnáziu v Hejčíně a nyní studuji Architekturu v Praze na ČVUT. Mám moc rád hudbu, hraji na klavír a zpívám o nedělích při mši ve škole. Rád jezdím na kole, lyžuji a lezu na horolezecké stěně. Je pro mě velmi důležité trávit hodně času v přírodě s kamarády ze skautu nebo s rodinou.



2) Dnes je pro mě na víře v Krista nejceněnější, že se na něj kdykoli mohu obrátit. Když jsem radostný i když prožívám těžší chvíle.

3) Jako biřmovacího patrona jsem si zvolil svatého Josefa. Oslovuje mě, že je patronem rodiny. Tento svatý mě zaujal už dříve, když jsem tvořil jeden z mých prvních návrhů, a to zvoničku sv. Josefa. Četl jsem si tehdy o jeho životě.

Jakub Lexmaul

1) Jmenuji se Kuba, je mi skoro 18 let a jsem obyčejný kluk z Hodolan. K přípravě na biřmování v Hejčíně jsem se dostal přes kamaráda Jeňu Koupila, který mě nalákal, a já jsem se rád připojil. Právě studuji francouzskou sekci na Slovanském gymnáziu a příští rok maturuji. Jinak moc rád hraju tenis, plavu a také jsem skautský vedoucí.



2) Čím dál víc si uvědomuji, jak je v dnešní době důležité rozeznávat dobro od zla, což v dnešní společnosti není zdaleka samozřejmost. Dokonce jsem se setkal i s názory, že něco jako zlo a dobro neexistuje a že je nelze pořádně rozlišit, což dle mého názoru musí vést k úpadku morálky a celkové degeneraci osoby. Právě proto jsem rád, že mám víru, která mi pomáhá orientovat se v životě a v dnešním světě.

3) Jako biřmovacího patrona jsem si vybral svatého Jana Boska. Jeho příběh znám už dlouho a vždy se mi líbila myšlenka, že jeden člověk je schopný pozvednout mnoho jiných a uvést je na pravou cestu. Jak jsem říkal, jsem skautský vedoucí a v práci Dona Boska nacházím jistou paralelu s mým působením a jsem rád, že můžu mít jako vzor takovou osobnost, jakou je právě svatý Jan Bosco.

Ondřej Knichal

1) Jmenuji se Ondra, je mi 15 let a studuji na gymnáziu Hejčín. Baví mě střelba, debatování a hraní na počítači. Chodím tady v Hejčíně na sedmou do kostela ministrvat a jsem vděčný Bohu za to, co mám.



2) Nejpodstatnější pro mě jsou Ježíšova slova pomoci bližnímu a tolerance. Mnohdy se ztrácíme ve vlastních věcech a opomíjíme lidi, kteří pomoc nejvíc potřebují. Chudé a lidi bez domova na našich obrazkách nevidíme, ale stále tu jsou a potřebují jakoukoliv pomoc, kterou musí dostat. Křesťané nespí na růžích a něco pro to dělají. Naplňuje je víra, aby konali.

3) Jako svého patrona jsem si vybral svatého Gabriela z Posenti. Během sjednocení Itálie probíhalo mnoho bojů. Když útočící vojska přišla do blízké vesnice, tak zachránil životy mnoha Italů před jistou smrtí a pomohl ženám se vymanit ze spárů znásilnění vojáky. Dokázal to pomocí svých zkušeností z lovu a střelby. Po brzké smrti – zemřel ve 23 letech – byl za své chrabré činy svatořečen. Je patronem střelců, mladých lidí a utlačovaných. Oslovuje mě to, jak se dokázal postavit proti přesile a pomoci bližním. Líbí se mi, že se taky zajímal o střelbu a dokázal toho využít mírumilovně. A – na rozdíl od Gabriela, který zemřel na tuberkulózu a celkové vysílení – doufám, že všichni jsou v dobrém zdraví a modlím se za to, aby byli.

Lukáš Koníček

1) Je mi 26 let. Narodil jsem se v Olomouci, nyní bydlím v obci Křelov. Dalo by se říct, že součástí hejčínské farnosti jsem už více jak devět let.

2) Pro mě osobně je nejcennější Boží milosrdenství, neboť Bůh nám seslal Ježíše Krista. Moje oblíbená pasáž z Bible je: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ (srov. Jan 14,1–6)



3) Svatého Františka z Assisi, oslovil mě svou pokorou a láskou k bližnímu.

Filip Horák

1) Jmenuji se Filip, studuji 3. ročník Církevního gymnázia Německého řádu. Bydlím v Olomouci a mám tři mladší sourozence. Jsem aktivním skautem, vedu družinku vlčat. Hraji na kytaru a klavír, rád čtu, sportuji, chodím na horské túry a jsem členem dramatického kroužku.

2) Víra pro mě představuje určitý kompas v životě, který člověku pomáhá vydat se správnou cestou. Pocházím z věřící rodiny a rád o víře diskutuji.



3) Jako svého biřmovacího patrona jsem zvolil svatého Jiří. Jmenoval se tak můj dědeček, který byl jedním z mých životních vzorů, a zároveň je svatý Jiří patronem skautů.

VZPOMÍNKA NA PHDR. EVU HEJNAROVOU

Pro pohřeb paní PhDr. Evy Hejnarové, jenž se konal v našem kostele 5. dubna, připravil Ladislav Šnevajs velmi hezká slova poděkování a rozloučení. V mírně zkrácené podobě chceme jeho řeč předložit všem našim farníkům i na stránkách Hejčínského oka.



Vážení a milí smutečné hosté,
velice si vážím toho, že jsem se osobně znal a často úzce spolupracoval s paní Evou Hejnarovou. Vzpomínám si, že jsme se poprvé osobně setkali někdy po revoluci, když jsem se začal angažovat v komunální politice. Patřila k těm, ke kterým jsem vzhlížel a snažil se načerpat zkušenosti, energii a elán do práce pro hejčínskou farnost, lidovou stranu a obrodu naší společnosti.

Navždy zůstane v mém srdci zapsána jako žena, která neúnavně prováděla komentované prohlídky v hejčínském kostele; jako žena, která byla motorem rozjezdu a realizace generální opravy chrámu svatého Cyrila a Metoděje; jako žena aktivně pracující v komisi místní části Hejčín; jako žena pořádající *Hejčínské hudební slavnosti* a bylo toho mnohem víc. Uměla sehnat peníze a nadchnout lidi pro společnou věc. Dodnes si velice živě vzpomínám, jak vehementně připomínala rozdávání kytiček maminkám na Den matek před hejčínským kostelem. Opravdu jí záleželo na tom, aby po letech komunistické totality opět ve společnosti zakořenily křesťanské hodnoty. [...]

Paní profesorko, jménem farní rady, jménem lidové strany, jménem samosprávy města a především jménem svým Vám děkuji za vše, co jste udělala pro návrat křesťanských hodnot do naší společnosti, pro obnovu a povznesení chrámu svatého Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně a přeji zdar všemu tomu, co jste zasela! Pokoj Vaší duši!

S úctou vzpomíná Ladislav Šnevajs

BENEFIČNÍ KONCERT V HEJČÍNĚ

KDO VYSTOUPÍ PŘI BENEFIČNÍM KONCERTU 19. KVĚTNA 2019 A CO BUDE NA PROGRAMU

První informace o souboru *Acelga* a o programu „Bohemia“, se kterým vystoupí v hejčínském kostele při benefičním koncertu v rámci festivalu *Dvořákova Olomouc 2019*, jste mohli číst již v dubnovém čísle Hejčínského oka v rozhovoru s ředitelem Moravské filharmonie Olomouc Mgr. art. et MgrA. Jonášem Harmanem.

Koncert se blíží, proto poznejme soubor ještě více. Dechové kvinteto *Acelga* založila v roce 2012 pětice mladých hudebníků: Hanna Mangold (flétna), Sebastian Poyault (hoboj), Julius Kircher (klarinet), Amanda Kleinbart (lesní roh) a Antonia Zimmerman (fagot). Seznámili se během svého působení na hudebních akademiích a v předních orchestrech mladých hudebníků.

Soubor již sedmým rokem pravidelně koncertuje v Německu i v zahraničí a nahrává hudební záznamy pro známé německé rozhlasové společnosti. Všichni jeho členové jsou zároveň aktivními sólisty a hráči prestižních německých orchestrů. V kvintetu přitom spolu vytvářejí homogenní komorní soubor. Ať už ovládáte němčinu nebo ne, můžete si vyhledat jejich internetové stránky <http://www.ancelgaquintett.com> a podívat se na ně a soubor si poslechnout na krátkém videu.

Jestliže jeden z hudebních kritiků o nich napsal: „Členové souboru spolu komunikují s technickou brilantností, precizností, svěžím pojetím...“, a jestliže bývá zmiňováno, že mezi přednosti souboru patří „propracovaná souhra“ a „nakažlivá radost“, může nám to být příslibem nejen krásného přednesu hudebních skladeb, ale také povzbudivého příkladu toho, co se nám samým mnohdy nedaří: souhry a radosti.

Repertoár souboru je široký a rozmanitý. Zahrnuje klasická díla kvintetové literatury i úpravy známých skladeb, napsaných



původně pro jiné obsazení (například smyčcový kvartet Antonína Dvořáka), ale i různá jen zřídka uváděná díla z období od raného klasicismu až po 21. století. Taková bude i náplň benefičního koncertu v našem kostele.

**19. 5. 2019, 17.00 HOD., KOSTEL SV. CYRILA
A METODĚJE V OLOMOUCI-HEJČÍNĚ**

KONCERT NA OPRAVU HEJČÍNSKÝCH VARHAN

„Bohemia“ – program:

MOZART, Wolfgang Amadeus: *Kouzelná flétna, předehra k opeře, KV 620* (aranžmá Joachim Linckelmann)

FOERSTER, Josef Bohuslav: *Dechový kvintet D dur, op. 95*

I. Allegro moderato

II. Andante sostenuto

III. Allegro scherzando – Andante con moto

IV. Moderato e tranquillo – Allegro vivo

HAAS, Pavel: **Dechový kvintet, op. 10**

I. Preludio: Andante, ma vivace

II. Preghiera: Misterioso e triste

III. Ballo eccentrico: Ritmo marcato

IV. Epilogo: Maestoso

ZEMLINSKY, Alexander: **Humoreska pro dechové kvinteto**

DVOŘÁK, Antonín: **Smyčcový kvartet č. 12 „Americký“, op. 96**, úprava pro dechový kvintet (aranžmá David Walter)

I. Allegro, ma non troppo

II. Lento

III. Molto vivace

IV. Finale. Vivace, ma non troppo

P. Gorazd

DVOŘÁKOVAOLMOUC.CZ

V dubnovém vydání Hejčínského oka jsme byli pozváni formou rozhovoru s ředitelem Moravské filharmonie Jonášem Harmanem na benefiční koncert na podporu opravy varhan na neděli 19. května 2019 v 17 hodin.

Chtěl bych tímto upozornit na specifickou webovou stránku festivalu *Dvořákova Olomouc* (www.dvorakovaolomouc.cz) s podrobným programem jednotlivých koncertů. Během devíti dnů festivalu se uskuteční sedm koncertních provedení, sice s pestrým zaměřením, avšak v podstatě pro stejné publikum, což, domyšleno, mě vede k úvaze, jak zajistit návštěvnost.

Dejme jako farnost účastí na koncertě znát, že oprava varhan je naší (milou) starostí včetně toho, že každý další návštěvník koncertu nám bude vítaným hostem, aby, až se hostující účinkující podívají do chrámových lavic, dříve než začnou hrát, pocítili zadostiučinění, že jejich cesta z Německa do Olomouce nebyla marná.

František Červenka, hudebník

SVĚTEC MĚSÍCE

HRDINSKÝ KNĚZ, MUČEDNÍK SV. JAN SARKANDER (20. 12. 1576 Skočov – 17. 3. 1620 Olomouc)

Uvádíme krátký úryvek z knihy „Sarkander“, která vypráví o posledních dnech svatého mučedníka Jana Sarkandra. Text knihy je postaven na historickém základě – autentickém záznamu tehdejšího soudního písaře Scintilly. Kniha tak pravdivě doplňuje obraz významného období našich dějin, které většinou známe pouze z beletristického podání, jež se však často rozchází s historickou pravdou. Náš úryvek představuje světce jako neoblomného kněze, který i na pokraji fyzických sil žil pro své životní poslání, k němuž si ho Bůh povolal. Příklad i pro naši dobu...

Kapitola devátá

Nastalo úterý osmnáctého února a Sarkander trávil v kobce svůj pátý den. [...]

Sarkander ležel teď už téměř nepřetržitě, s přimhouřenýma očima a modlil se. Chvilé, kdy jej zmohl spánek, byly krátké. Krutá bolest jej zase hned vyburcovala k bdění. Po předchozích výsleších měl ramena a klouby vymknuté a felčar, který mu je přišel napravit, útlocitností nevyňikal. Jeho počínání bylo spíš jen dalším pokračováním tortury a namísto ulehčení působilo nesnesitelná muka. [...]

Tak krátká doba minula od posledního výslechu a žalářník tu se dvěma biřici před ním stojí znovu. Sarkander se pokoušel vstát, ale nebyl toho schopen. Sotva se stačil převrátit z boku na bok, a když se přece jen nadzvedl, nohy ho přestaly poslouchat, jako by k vlastnímu tělu ani nepatřily. Stejně tak i ruce. Navíc jen s námahou mohl pohnout hlavou, neboť obě ramena neskonale pálila kvůli zlomené klíční kosti. Ať se tedy Sarkander snažil jakkoli, stejně se znovu zvrátil a polovinou trupu zůstal ležet mezi zemí a okrajem pryčny. Žalářník pokynul biřicům a společně se

jej snažili postavit, nohy vězně však znovu klesly jak podřáté. Žalářník se jej tedy s oběma otrlými chlapy chopil a nešetrně jej vláčeli chodbou, pak po schodech do soudní síně. Páni, kteří ten výjev sledovali, zdáli se poněkud překvapeni, ale znovu předstírali, že Sarkandrův zubožený stav je v nejmenším nezajímá. [...]

Ale to už se sálem opět nesl hlas předsedy soudu. I dnes jím byl Žernovský. „Zahajuji čtvrtý výslech obžalovaného Sarkandra.“ [...]

Obrátil se k pranýři. „Sarkandře,“ pravil, „je na tobě, abys konečně přiznal, jakých zločinů ses vůči naší zemi dopustil. A tak se tě znovu ptám, dříve než promarníš poslední možnost uchránit se před útrpným právem. Jak to bylo se štolbou, který tě vezl do Krakova? S jakým posláním tam jel on a čím přitom Lobkovic pověřil tebe? Jak to bylo s truhlicí peněz, které jste s sebou vezli? Vše vyznej a věř, že tak ulehčíš vlastnímu svědomí.“ [...]

„Jak je Bůh nade mnou,“ ozval se Sarkander. Ale větu nedokončil. Pražma vztekle vyskočil ze židle a rázně jej přerušil.

„Pope, nech toho kázání!“ vzkřikl. „A k žádnému Bohu se neodvolávej, stejně ti to není nic platné. A rozvaž už konečně jazyk. Naše trpělivost je dávno u konce.“ [...]

„Pořád stejná písnička, Sarkandře,“ pravil. „A tak co kdybychom to vzali odjinud. K cestě do Polska tě nepochybně přiměl Lobkovic. A tys byl přece jeho zpovědníkem, není-liž pravda?“

Otázka zazněla v duchu úmluvy, na níž se soudci včera shodli. Sarkander okamžitě pochopil, na jak temnou strunu Pražma uhodil. Celou svou bytostí se vzchopil. „Ano, byl jsem jeho zpovědníkem,“ odpověděl. „Ale to s těmi věcmi, pro které mě obviňujete, nemá nic společného.“

„To se teprve uvidí,“ řekl Pražma pochybovačně. „Vlastizrada přece není provinění jenom proti lidem, ale také proti Bohu, kterým se pořád tak oháníš. A jestli k ní došlo z podnětu tvého chleboďárce, pak sám obtížil vlastní duši. A jako zpovědníku se ti přece musel z tak smrtelného hříchu vyznat.“

Sarkandrův pohled nabyl na nečekané ostrosti.

„Nic takového se nestalo. Ale i kdybych o čemkoli věděl, zpovědní tajemství bych stejně neprozradil.“

„Ani nám, soudcům, kteří máme rozhodnout o tvé vině či ne vině? A kteří máme moc poslat tě znovu na mučidla, stejně jako tě propustit?“ namítl Pražma.

Sarkander vzdorovitě mlčel.

Vědomí náhlé a nečekané zatvrzelosti členy tribunálu rozlítilo. Slova se opět chopil Žernovský. „Takže odmítáš odpovědět?“ [...]

„Nechci se zpěčovat,“ pravil a snažil se přitom o tón, který by ostatní mohl co nejméně podráždit, „ale zpovědní tajemství bych neprozradil, ani kdybyste se rozhodli roztrhat mě na tisíc kusů.“



Z knihy Zdeněk Vyhlídal: Sarkander – Historická freska. Druhé vydání, v MCM první. Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2009.

HLEDÁME GRAFIKA

Hejčínské oko vychází již 17 let. Za tu dobu se vystřídalo mnoho redaktorů a několik korektorů a grafiků (spíše sazečů textu). Situace dospěla do stádia, kdy **je potřeba najít nového grafika, sazeče textu**. Věřím, že se někdo šikovný a hlavně ochotný v našich farnostech najde.

Při rozhodování, zda do toho jít či ne, doporučuji zvážit následující: Jsem ochoten jednou za měsíc obětovat po dva až tři dny (v jednom týdnu, obvykle úterý až čtvrtek) zhruba 3 až 5 hodin času pro práci na zpravodaji? Umím připravit soubory pro profesionální tisk ve formátu PDF? Budu akceptovat termíny stanovené šéfredaktorem a budu moci případně pracovat i ve večerních hodinách?

Pokud si na tyto otázky odpovíte „ano“, pak jste dost možná tím pravým člověkem pro důležitou službu farnosti. A nebojte se: Zkusit se to může vždycky, nekoušeme!

Bližší informace lze získat u Daniela Dehnera, tel. 774 078 044, e-mail: dader@tiscali.cz.

Daniel Dehner, šéfredaktor



INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE:

Pravidelná mše svatá nebude **v pondělí 6. května**.

Májové pobožnosti budou v měsíci květnu bezprostředně po každé mši svaté ve všední den. Pomodlíme se mariánské litanie.

Pravidelné tiché adorace jsou každý pátek po mši svaté do 21 hodin v kapli Panny Marie.

Modlitby matek bývají v úterý od 18.30 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela, případně v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Saša Štastná, tel. 723 606 605.

Na **opravu hejčínských varhan** je k 29. dubnu 2019 z cílové částky 3 522 570 Kč již vybráno celkem 1 470 668 Kč. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat! **Příští mše svatá za všechny dobrodince opravy varhan** bude v sobotu 18. května v 8 hodin.

Je možné adoptovat konkrétní píšťaly. Rádi na požádání vystavíme potvrzení o daru k daňovým účelům. Opravu hejčínských varhan můžete podpořit také nákupem v e-shopech, aniž by vás to stálo korunu navíc. Více informací o opravě varhan najdete na webu farnosti nebo na webu oprava-hejcinskykh-varhan.webnode.cz.

Setkání nad Biblií s Mariánem Jahodou bude v neděli 5. května v 19 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií. Další setkání bude v neděli 2. června.

V neděli 12. května je **Svátek matek**. Letos na ten den připadá také **neděle Dobrého Pastýře**. **Sbírka** při všech bohoslužbách bude věnována **na křesťanské sdělovací prostředky**.

Setkání seniorů bude ve středu 15. května v 10 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

Úklid hejčínského kostela proběhne v sobotu 18. května od 9 hodin. Komu by se to hodilo víc, může přijít již v pátek 17. května v 18.15 hodin (po skončení mše svaté). Uklidí se část kostela a v sobotu zbytek. Další úklid kostela bude v sobotu 15. června.

V neděli 19. května při mši svaté v 10 hodin udělí otec biskup Antonín Basler **svátost biřmování** devíti biřmovancům.

Sbírka při bohoslužbách v tuto neděli bude věnována **na opravu varhan (v Hejčíně) a na opravu krovu kostela (v Horce nad Moravou)**. V Hejčíně proběhne také **farní spoření**.

V neděli 19. května v 17 hodin bude v hejčínském kostele **benefiční koncert**, jehož výtěžek bude věnován na opravu zdejších varhan. Koncert se uskuteční v režii Moravské filharmonie Olomouc v rámci festivalu Dvořákova Olomouc a vystoupí na něm dechové kvinteto *Acelga* z Německa (více uvnitř zpravodaje). Přijďte a šiřte pozvání také mezi svými přáteli a známými!

Modlitební večer chval bude v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií v úterý 21. května v 19.30 hodin.

Noc kostelů proběhne v pátek 24. května. Kostel v Hejčíně a hrobka arcibiskupa Prečana budou otevřeny od 18.15 do 22.30 hodin. Farnost Horka nad Moravou se letos do programu Noci kostelů nezapojí – vloni byl zájem malý, možná bude pauza ku prospěchu.

Příští **ministrantská schůzka v Hejčíně** bude v sobotu 25. května od 9 hodin v sakristii a povede ji bratr Dominik.

„**Den pro farnost**“ v Horce nad Moravou (brigáda pro všechny věkové kategorie) se letos uskuteční v sobotu 25. května od 9 hodin. Při generálním úklidu kostela a dalších pracích se uplatní muži, ženy i děti. Na závěr bude připraveno drobné pohoštění.

Pout' našeho olomouckého děkanátu (společně s přerovským děkanátem) do katedrály **za obnovu rodin a kněžská povolání** se uskuteční v sobotu 25. května. **Program:** 15.00 modlitba růžence • 16.00 adorace • 17.00 mše svatá. Od 15 do 17 hodin bude zajištěno hlídání dětí.

Mše svatá zaměřená víc pro děti bude v neděli 26. května v 8.20 hodin v Horce nad Moravou a v 10 hodin v Hejčíně.

Ve čtvrtek 30. května **o slavnosti Nanebevstoupení Páně** bude v Hejčíně mše svatá v 17.30 hodin v kostele.

V pátek 31. května začíná **devítidenní příprava na slavnost Soslání Ducha Svatého (svatodušní nověna)**. Každý večer od 20 do 21 hodin bude v kapli Panny Marie společná adorace. **Vigilii slavnosti Soslání Ducha Svatého** oslavíme v sobotu 8. června mší svatou v 19 hodin v kostele.

V sakristii hejčínského kostela, nejlépe po mši svaté, je možné zapisovat **úmysly mší svatých na druhé pololetí roku 2019**.

Několik celosvětových dní modlitby: neděle 12. května – den modliteb za povolání k duchovnímu povolání • pátek 24. května – den modliteb za církve v Číně • neděle 26. května – den modliteb za pronásledované křesťany • neděle 2. června – den modliteb za sdělovací prostředky.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 6. června.

První svaté přijímání dětí bude v neděli 16. června – jak v Horce nad Moravou, tak v Hejčíně (při mši svaté v 10 hodin).

Takzvaný **farní guláš** (setkání farnosti) v Hejčíně proběhne v neděli 23. června po mši svaté v 10 hodin.

Oslava 265. výročí posvěcení kostela v Horce nad Moravou proběhne v neděli 23. června od 16 hodin v kostele.

Letní příměstský tábor v hejčínské farnosti **pro děti od 7 do 13 let** se uskuteční v týdnu od 5. srpna 2019. Přihlášky si můžete vzít v kostele vzadu na stolku. Na podrobnosti ohledně tábora se případně můžete zeptat Dáši Hubičkové.

Letošní víkend pro muže **Chlapi sobě** se uskuteční v Moravském Berouně od pátku 11. října do neděle 13. října. Hostit nás bude místní fara a duchovní správce farnosti P. Jiří Schreiber. Bude mít také připravené téma k povídání: *Svatost smíření*. Podmínky nebudou sice „bojové“, ale je třeba počítat s tím, že na faře je jen pět postelí, jinak se spí na zemi (fara je prostorná). Rezervujte si již nyní tento termín. V případě zájmu pak kontaktujte Jiřího Hubičku, tel. 736 458 520, e-mail: hubickovi@volny.cz.

Víme, jak důležité pro lidskou společnost jsou **maminky**.

Je proto i potřebné na ně stále pamatovat, a to nejen **o Svátku matek, který letos připadá na neděli 12. května**.

Pamatovat s vděčností za všechnu jejich lásku, s níž se rozdávají svým dětem. A myslet na ně i v modlitbě, která je vždy posilou, ať už viditelnou, či neviditelnou.

A proto i za všechny farníky a čtenáře Hejčínského oka si dovolujeme vyslovit prosté:

**DĚKUJEME A JSME S VÁMI SPOJENI
VE SVÝCH MODLITBÁCH.**

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně.

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,

tel.: 585 425 025, mobil: 775 970 462, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,

internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner, Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí, Jiří Popelka.

Tisk Matice cyrilometodějská s.r.o., Olomouc 2019.

Příští číslo: 2. června 2019.